

Kissa i byxorna

Pengarna är slut. Om man följer den förändring som har skett med likviditeten i Region Skåne de senaste månaderna och extrapolerar framåt finner man att likviditeten passerar nollinjen vid nyår. Då kommer det alltså inte att finnas några pengar kvar till att betala personalens löner med i januari. Situationen förbättrades något av att man tidigt i våras sålde några fastigheter annars skulle pengarna tagit slut redan före nyår. Det är detta som gör regionledningen nervös och som ligger bakom Carl Sonessons desperata brev som publicerades i ett tidigare nummer av VB. Sonesson har t.o.m., hör och häpna, inbjudit alla övriga partiföreträdare till möten under sommaren för att dryfta det allvarliga läget. Inget tyder emellertid på att oppositionen har tillmötesgått i något avseende för att hitta en lösning på problemet.

Nödbromsarna tillslagna

Regionledningen har därför nu slagit till nödbromsarna och infört investeringsstopp i hela regionen (gäller alla investeringsbeslut över ett basbelopp). Dessutom ålägger man en tillfällig skosthyvel, dvs generell besparing på all verksamhet på 2% för resten av 1999 och 2000.

Man är nu hjärtligt trött på alla dessa panikåtgärder. Det är ju inte första gången vi utsätts för osthylvar. Nu måste något göras

för att förbättra Region Skånes inkomster. De borgerliga hoppas på att konjunkturuppgången skall ge nya inkomster och att de nya förvaltningsformerna med ökad andel privata vårdgivare, bolagisering och utläggning på entreprenad kommer att minska utgifterna.

Att borgarna inte är förtjusta i skatthöjning är ju ingen nyhet och i debatten vid senaste regionfullmäktige framkom det att endast v och mp var inne på den linjen. Varken s eller något av de borgerliga partierna tycktes, trots det allvarliga ekonomiska läget, vackla i hållningen att behålla nuvarande jämförelsevis låga skattesats. När jag då och då i olika sammanhang framför att man borde införa en skatthöjning får jag ofta svaret att det skulle vara som att kissa i byxorna. Det skulle komma in pengar och i samma ögonblick skulle all rationaliserings- och effektiviseringsverksamhet upphöra och snart

skulle vi stå inför nya finansieringsproblem, fast på en högre kostnadsnivå. Jag tycker att den som föreslår investeringsstopp och tillfälliga osthylvar skall tala väldigt tyst om att kissa i byxorna. Det finns många investeringar som redan är uppskjutna. På den avdelning där jag arbetar är t ex den kliniska utrustningen idag mer än femton år gammal.

Jag tror att vi alla är överens om att vi ständigt måste rationalisera och effektivisera sjukvården men nog måste det finnas andra incitament för att genomdriva dessa förändringar än att ständigt hota med krisspöket. Självklart måste vinsterna från alla tekniska och medicinska landvinningar

tas hem och för det krävs ett kontinuerligt förändringsarbete där man givetvis inte skall utesluta diskussioner om förvaltningsformer och lämplig mix av privat och offentlig verksamhet. Detta förändringsarbete gynnas emellertid inte av finansiella panikåtgärder nuvarande jämförelsevis låga skattesats. När jag då och då i olika sammanhang framför att man borde införa en skatthöjning får jag ofta svaret att det skulle vara som att kissa i byxorna. Det skulle komma in pengar och i samma ögonblick skulle all rationaliserings- och effektiviseringsverksamhet upphöra och snart

OS

Regionledningen

(är ute och) reser

Region Skåne befinner sej i en obestridlig ekonomisk kris. Sparprogrammen fungerar inte, upphandlingar måste göras om på grund av taffligt förfarande, regeringen deklarerar att Skåne inte kvalificerar sej för det nya akutstödet. De regionala särintressena förhindrar de rationaliseringar som verkligen skulle betyda något.

Vi förstår att regionledningen vill fly undan de upptornade problemen. Och det gör den. Den 30 augusti embarkerar den skeppet "Sigrid Storråda" och ger sej ut på Vänerns böljor. Cirka 35 personer är inbjudna.

Programmet

Alltså. Borgarnas generallösning på sjukvårdens och därmed regionens ekonomiska problem är konkurrensutsättning och privatisering. Den utbildning i det nya tänkandet som ska ges åt regionens politiska ledning startar med en exkursion. Så här ser programmet ut i sina huvuddrag:

08.00 Avresa med buss från Malmö, från Lund 08.15. Vi förutsätter att regionledningen har skaffat dispens för de hastighetsöverträdelser som den tidtabellen förutsätter. Upphämtning av deltagare från nordöstra och nordvästra Skåne.

13.00 Ankomst till Skövde. Incheckning på hotell Provobis Billingen Plaza.

14.00 Föredragning om beställar-utförar-modellen i Västra Götaland. De kan visserligen inte ha kommit längre med detta än i Skåne men har förmodligen tankar i ämnet.

16.30 Välbehövlig paus.

17.00 En timmes bussresa till Blombergs hamn. Den ligger (vi kollade kartan) i kanten av Kinnekulle. Färd med vikingaskeppet "Sigrid Storråda".

20.00 Vikingamiddag. Därefter hemfärd, dvs. till Skövde. Ankomst dit 23.00.

08.30 Efter frukost sammanträder hälso- och sjukvårdsberedningen, som längst till 11.30. Därefter lunch.

forts på sid 4

Sjukvården AB.

Konjunkturerna är uppåt i Sverige just nu och företagen går bra. Detta kan man också märka här i Skåne där det under hösten kommer att bildas två nya aktiebolag som tillsammans kommer att ge sysselsättning åt tusentals anställda. Det är sjukvårdsaktiebolagen Ängelholm och Helsingborg som kommer att realiseras under hösten. Vid årsskiftet kommer den sjukvårdsverksamhet som idag bedrivs vid sjukhusen i Ängelholm och

Helsingborg att överlåtas till dessa aktiebolag. Man får förmoda att det inte kommer att bli några nyanställningar i bolagen på kort sikt, för de förväntas ta över all den personal som idag är anställd på sjukhusen i Ängelholm och Helsingborg inklusive de arbetsrättsliga åtaganden som Region Skåne har idag.

"Bolagen ska i ett inledningskede vara helägda av Region

Skåne" står det i Nyhetsbrev Region Skåne 18 mars 1999. Ordet "inledningskede" är visserligen borttaget i senare mer genomarbetade texter, man undrar ju vad som ligger bakom den ursprungliga formuleringen. Är det en felsägning som avslöjar de bakomliggande intentionerna? Skall sjukhusbolagen i ett senare skede bjudas ut på aktiemarknaden? Skall invånarna i Region Skåne erbjudas aktier i företaget eller anses verksamheten vara så lukrativ att riktiga finansärer vill

forts på sid 4

Arbetsmarknadskonferens i Hässleholm

stor.

I söndags arrangerade vänsterpartidistriktet i södra Sverige en arbetsmarknadspolitisk konferens i Hässleholm. Ett 35-tal vänsterpartister från Skåne, Halland, Blekinge och Småland hade mött upp.

Partikongressen i maj nästa år ska anta ett arbetsmarknadspolitiskt program för Vänsterpartiet. Inför diskussionen om detta har partiet tagit fram ett diskussionsunderlag. Syftet med Hässleholmskonferensen var att få fram synpunkter inför den fortsatta programdiskussionen.

Inledare på konferensen var Agneta Eriksson, ombudskvinna från Kronoberg, Rune Hjälms kommunalråd i Göteborg, och Christer Ryd från partiets centrala fackliga utskott.

Medborgarlön?

Ett av de frågeområden som tas upp i diskussionsunderlaget och som tog stort utrymme på konferensen var problemet med de många människor som idag står utanför socialförsäkringssystemen. Måste vi överge arbetslinjen och gå över till något system av medborgarlön utan prestationskrav som en del debattörer hävdar?

Hittills har Vänsterpartiet motsatt sig förslag om medborgarlön då man befärat att en sådan skulle innebära att man accepterar arbetslösheten och befäster två tredjedelssamhället. Men på konferensen verkade finnas en stor öppenhet för tankarna på en medborgarlön, berättar Per-Åke Purk som deltog från Hässleholm.

Att v-kongressen nästa år skulle ta ställning för ett förslag om medborgarlön är dock inte troligt. Däremot kommer säkert andra förslag på hur man på ett bättre sätt kan få välfärdssystemen att omfatta dem som idag hamnar utanför, att diskuteras, liksom en konkretisering av tankarna på ett mer enhetligt socialförsäkringssystem som partiet på en tidigare kongress uttalat sig för.

Lokal arbetsmarknad

En annan diskussionsfråga på konferensen gällde om hur mycket av makten över arbetsmarknadspolitiken som i framtiden ska ligga på lokal och regional nivå. Här föreföll den allmänna meningen vara att det fanns mycket positivt att vinna på decentralisering, berättar Per-Åke Purk. Med bättre kunskap om de lokala för-

hållandena kan man ofta arbeta mer effektivt. Risken är emellertid att man på lokal nivå fastnar i ett allt för snävt perspektiv, att det blir för lite av nytänkande och visioner, samt att decentraliseringen går ut över rättvisan, var åsikter som framfördes.

Vidare betonades att om lokala arbetsförmedlingsnämnder ska ha det övergripande ansvaret för den lokala arbetsmarknadspolitiken måste nämnderna återspegla de lokala politiska majoriteterna.

Sextimmarsdag eller 30-timmarsvecka?

När diskussionen på Hässleholmskonferensen kom in på arbetstidsförkortning gick meningarna på en punkt rejält isär, berättar Per-Åke Purk. Det gällde om Vänsterpartiets krav alltjämnt ska vara sex timmars arbetsdag och detta ska tolkas bokstavligen, att den dagliga arbetstiden ska vara just sex timmar, eller om det är rimligare att kräva 30 timmars normalarbetsvecka och sedan inom denna ram vara öppen för mer av flexibilitet. Om grundkravet, arbetstidsförkortning till på sikt 30-timmarsvecka, var däremot enigheten

Flexibel pensionsålder?

Ytterligare en diskussionsfråga på konferensen där det rådde delade meningar var om partiet ska vara öppet för en mer flexibel pensionsålder, i ett läge där många i framtiden kommer att behöva jobba efter 65 för att komma upp i en hyfsad pension.

Konferensen kom slutligen också in på globaliseringen och frågan hur man kan undvika att arbetare i olika länder spelar ut mot varandra. Vikten av att trygga rätten till koncernfackliga kollektivavtal i EU, betonades.

De som har åsikter om dessa och andra arbetsmarknadspolitiska frågor är välkomna att föra fram dessa till den arbetsgrupp i partiet som arbetar med programförslaget. Synpunkter lämnas till Gustav Olofsson, Vänsterpartiet, Riksdagen, 100 12 Stockholm, tel 08-7864705. E-post: gustav.olofsson@riksdagen.se.

Diskussionsunderlaget om arbetsmarknadspolitik hittar ni på Vänsterpartiets hemsida: www.vansterpartiet.se.

Olof Norborg

Inget VB nästa millenium?

På Lundavänsterns årsmöte i våras rapporterade Veckobladets kassör traditionsenligt det ekonomiska läget för tidningen. Läget var traditionellt prekärt. Utan tillskott från Vänsterpartiet i Lund var tidningens framtid oviss. Det var det gamla vänliga.

Dystert besked

Årsmötet fick därefter veta att redaktörerna tänkte begrava Veckobladet.

Efter en tidvis animerad debatt värdjade årsmötet till styrelsen att främja sammankallandet av en konferens om VB:s framtid.

Efter att inget ha hört sedan dess nåddes jag förra veckan av ett rykte om att VB skall läggas ned vid årsskiftet. Jag förhörde mig hos en VB-redaktör om halten i ryktet. Jo då, p.g.a. av att upplagan numera sjunkit under 300 ex, och att partiets nya medlemmar inte tycks vilja prenumerera samt att ingen av de tre redaktörerna ville arbeta med tidningen var VB-saken så klar.

Jag blev förvånad av två skäl; när jag tidigare i år har tillfälligt hjälpt till med distribution av VB har upplagan legat på ca 340 hushåll. En minskning med ca 50 ex de senaste 5 åren. Det låter egendomligt att tidningen gjort en nettoförlust på lika mycket på bara några månader. Dessutom har jag inte hört talas om någon prenumerrantvärning. Framför allt har jag

inte märkt att man ens försökt starta en diskussion om förnyelse (som ju är så populärt annorstädes i partiet) av VB. Varför t ex inte fråga läsarna om dom tycker att VB skall läggas ned.

Det pratas tidning – men inte i Lund

I den oberoende socialistiska vänstertidningen "Flamman" för f.n. en debatt om nödvändigheten för vänstern att skaffa sig en daglig tidning. Debatten inleddes med att Kalle Larsson (riksdagsledamoten som talade här i Lund på 1 maj) pläderade för en daglig tidning och förnyad bokutgivning. Aron Etzler och Hans Arvidsson var positiva men medvetna om svårigheterna. Nästan bara medveten om svårigheterna var Åke Wilén.

Åsikterna var förväntade, man hoppas och oroas. Därefter har det dock kommit två inlägg med mer substans.

Johan Lönnroth gjorde i nr 31 (12 aug.) en ordentlig genomgång av de ekonomiska förutsättningarna och svårigheterna. Sammanfattningsvis kan man säga att han ansåg att en vänstertidning inte kan finansieras av vare sig annonser eller presstöd.

Inte heller får tidningen vara beroende av löpande bidrag från något parti. Den måste ha en hög kvalitet och ägas av journalisterna. Dessa får vara beredda att en del av

lönen består i stoltheten att göra en bra tidning. Den måste ha en läsekrets på minst 100 000. (En upplaga kring 75 000). Tidningen måste ha mycket satir och många elakheter.

Lönnroth föreslog att de allra bästa krafterna från Arbetaren, Flamman, Internationalen och Proletären värvades. Eftersom dessa tidningar då läggs ned skulle detta ge en skara köpare i storleksordningen 10 000 ex.

Folket i Ord

I nr 32 (19 aug.) skriver Pierre Gilly en artikel som kritiserar bristen på substans i debatten (med undantag för Lönnroths artikel). Gilly pekar på att Folket i Bild/Kulturfront fortsätter att komma ut med hyfsade nummer trots stora ekonomiska problem och inre slitningar. Han klagar också på att Flamman har få idéer men många korrekturfel(!). Han tycks trots detta se Flamman som en möjlighet om redaktionen koncentrerar sig på svensk material och säger upp abonnemangen på nyhetsbyråerna.

I st kan man göra ett avtal med den franska månadstidningen *Le Monde diplomatique* som skulle ge tidningen tillgång till värdefullt material.

Gör något

Jag är medveten om att många inom lundavänstern ogillar Flamman

p.g.a. sin tidigare politiska uppknytning till APK och "det stora broderlandet i öster". Men faktum är att Flamman nu har den positionen gentemot partiet som lundavänstern önskade att Ny Dag skulle ha haft!

En idé som jag har hört dryftas är att lägga ut VB på lundavänsterns hemsida. Samtidigt skulle man fortsätta pappersutgivningen. Då skulle man få kontakt med nya läsare som så småningom väljer pappersversionen. Låt ungavänst-rare *helt utan pekinnar* få göra ett nummer i månaden t ex. En självständig, återkommande redaktion för varje nummer. Varför inte från den gamla majoriteten? Skapa en oberoende VB. Släpp det strikta kravet på lokal anknytning. Värva nya och f.d. prenumeranter på ett nytt koncept. Gör något! Men lägg inte ner VB i tyshet!

Rune Liljekvist

PS (På Störten)

Du som självständigt vill skaffa dig en uppfattning om Flamman ringer 08-54 55 04 70 eller e-postar: pren@flamman.se eller faxar 08-54 55 04 71

DRÖMMAR OCH MARDRÖMMAR

Om skolan

Jag står i ett halvmörkt klassrum med en enda svart fotokopia i handen. Eleverna försöker förgäves anteckna med grova svarta blyertspennor. Mitt ämne är svårt, men hemma hade jag lyckats ge det en klar och pedagogisk struktur. Den finns tryckt på den svarta fotokopian - som jag inte kan läsa. Och orden kommer inte till min mun. Eleverna förstår inte vad jag säger, ändå är de inte fientliga. När lektionen är slut säger en av dem, en god vän: Detta var en fullständigt misslyckad lektion, magistern. Han tycker om mig, men finner situationen förödmjukande. Han kommer nog att skolla i framtiden.

Jag sätter mig stressad upp i sängen, grå gryning, regnet strilar.

Sedan jag slutade undervisa drömmer jag ofta om tillkortakommanden i skolan. I dessa drömmar finns inga skolpolitiker, inga rektorer, inga elevproblem, inga andra lärare, inga samarbetskonflikter. Där finns bara själva inlärnings- och undervisningssituationen. Vi gör vårt bästa, eleverna och jag, men misslyckas för det mesta.

Skolstart, skoldebatt. I radions Tendens handlar det om de många nya friskolorna i Stockholm. Lärarbrist. Lärare som vill hoppa av. Lärarhögskolorna som inte får kandidater till den naturvetenskapliga lärarutbildningen. Det är tid för stress och mardrömmar.

1969 hade jag en plan för mitt liv. Efter mina år som folkhögskolelärare i Norrbotten skulle jag bli gymnasieadjunkt i Malmö. I min undervisning skulle jag tillsammans med ständigt nya tonåringar utveckla kunskap om historia och samhällsutveckling, demokrati och solidaritet. Samtidigt skulle jag vara aktiv i den internationella solidaritetsrörelsen i Lund, särskilt Vietnamrörelsen. Så skulle jag bidra till att forma samhället.

Planen förverkligades. I princip har den hållit de gångna trettio åren.

Det fanns många unga lärare då som tänkte i samma banor. Och jag tror att deras verkligaste liv utspelades just i klassrummen, i samspelet med eleverna. Där var de lyckliga och (inte eller) olyckliga. Allt det andra var utanverk, tråkigt, men (kanske) nödvändigt.

De ögonblick då deras yrkesroll och speciella talang förverkligades utgjorde redan 69 bara en liten del av skollivet. Och den delen har blivit ännu mindre för den nya generationen lärare. Jag vill att den ska bli större.

När jag ser unga lärarkollegor i aktion i klassrummen upplever jag att de, bortsett från tidsbundna detaljer, har samma grundupplevelse och grundambition som 69 års lärare. Och eleverna har samma ambition att lära.

Som skolpolitiker arbetar jag med utanverken. I det samman-

hanget har jag ett antal bestämda idéer, som är bekanta för de flesta läsarna. Men det är utanverk.

Om solidariteten

Drömmen om den goda utvecklingen är central i solidaritetsarbetet. Den har många gånger och för många av oss förvandlats till en mardröm.

De senaste 20 åren har jag följt Eritreas befrielsekamp, dess åtta år som självständig nation och de senaste 16 månadernas blodiga krig med Etiopien. Massmedias brist på intresse och medvetet spridda förvrängningar skapar samma pedagogiska problem och brist på

hur Sankt Lars-området ska utvecklas. Enligt arkitekt Dick Bengtsson på förvaltningen är detta det viktigaste av besluten om utbyggnaden. Jag upplevde en mardrömsaktigt tystnad omkring det.

Ett par dagar före Byggnadsnämndens sammanträde påminde Cecilica mig och lät mig ta del av beslutsunderlaget. Informationen i media var obetydlig, i Sydsvenskan obefintlig, både före och efter sammanträdet. Den överskuggades helt av den omfattande (och viktiga) publiciteten om en eventuell tunnel under Fasanvägen.

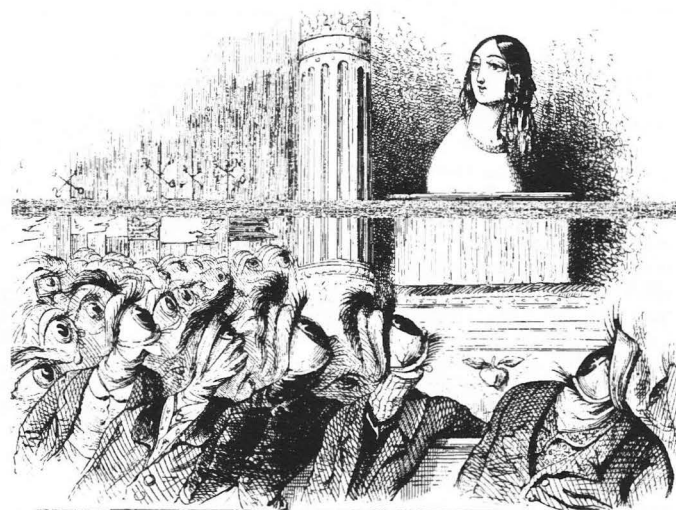
Ändå handlar riktighetsbeslutet om Sankt Lars om ett område stort

ska hållas innanför träden, så infarten till Lund blir grön. För det tredje: två förslag ska utarbetas om det sydvästra området, ett mer omfattande, som tillåter bebyggelse på åkrarna utanför det gamla Sankt Lars gränser, och ett som begränsar den till området innanför trädkulissen. Om dessa förslag blir det strid. För det fjärde: utbyggnaden med bostäder vid barn- och ungdomskliniken gör inte halt vid vägen öster om hundgården, som Byalaget ville, utan tar även hundgården i anspråk.

Någon gång i november kommer nästa ödesstund: då ska detaljplanen tas.

Möjlighet till påverkan finns då ännu, men mycket är fastlagt.

Gunnar StenSSon

kommunikation som i min skolmardröm. Orden kommer inte till min mun och ingen förstår vad jag säger.

De små grupper som arbetar för Eritrea har åtagit sig allt fler uppgifter: brunnar till tre byar i trakten av Mendefera, skolutveckling i Asmara och byggande av nya grundskolor. SIDA-byråkratins kolliderar med vår otillräcklighet och Eritreas självtillit. Kriget ändrar prioriteringar och påverkar administrationen.

I Lund hoppas vi kunna åstadkomma ett bildspel om Asmara och en dans- och musikuppvissning under kulturnatten. Men de praktiska och ekonomiska problemen är många.

Nu har i alla fall fotojournalisten Donald Boström lyckats få in den första stora artikeln om kriget i svensk press på DN:s kultursida och därmed startat en viss kommunikation. Och i oktober ska vi ha en studiedag i Pildammsskolan i Malmö.

Stressen växer när hjulen ska dras igång i slutet av augusti. För mig blev den så stor att jag glömde vårt nyinrättade Internationella utskotts sammanträde den 17 augusti.

Om kommunalpolitiken

Byggnadsnämnden tog häromdagen det strategiska beslutet om

som det centrala Lund, där flera hundra lägenheter och industrifastigheter ska byggas. Det rör sig om oåterkalleliga avgöranden som engagerar tusentals lundabor.

Kommunalpolitiken med nämndsammanträden och dagordningar är offentlig. Ändå är den ofta alldeles osynlig. Själva skulle jag ha missat det här sammanträdet om det inte varit för Cecilia. Nu fick jag en chans att åtminstone skriva ett inlägg från Klostergårdens byalag.

För den kommunala demokratin är pressen oundgänglig. I Lund finns generösa möjligheter till kommunalpolitisk pressdebatt och de kommunalpolitiska rapporterna är duktiga och väl pålästa. Vecko-bladet ger oss möjlighet att skriva på egna villkor. Men ibland tror man ändå att den kommunalpolitiska mardrömmen är verklig: en underjordisk grottekvarn mal fram beslut som ingen förstår och ingen har möjlighet att påverka.

Vad var det då för beslut som maldes fram om Sankt Lars? För det första ett glädjande; den äldsta och vackraste delen, Östra Borggården, med dess park och byggnader ska hållas tillgängliga för allmänheten och förenas med Höje å-området via bokskogen vid Lundavägen. För det andra: bebyggelsen i söder vid Realiaplakatet

Kommunala träd m.m.

Så är sommarlovets slut. Skolan har börjat igen. Lund har börjat vakna ur sommarvalan och det politiska livet har kommit igång igen. Det blev en rivstart med insändarstorm i tidningarna mot tunneln under Fasanvägen och hot om trädkravning i Holmbergsska trädgården. Nu är ärendet återremitterat och förhoppningsvis blir det inget av med tunnelbyggandet. Fast det förstås, det hade ju varit en upplevelse att krama träd tillsammans med kommunalråd och andra prominenta personer. Tänk vilka rubriker det kunde ha blivit.

Insändarsidan i Sydsvenskan de senaste veckorna har varit intressant att följa, men jag undrar om den mångåriga partimedlemmen som signerade sin insändare 20 augusti med, förutom namn, trafikpolitiker (v) hade fått av sig sommarens nattmössa innan han satte sig att skriva. Eller har han månat sett för mycket på TV under sommaren? TV-tittning ska ju enligt uppgift, i överdos, verka fördummande. Den insändaren lämnade en fadd eftersmak och utgjorde en plump avslutning på insändarfloden om Fasanvägen och Holmbergsska trädgården. Som kåseri under signatur i VB hade den möjligen kunnat vara rolig, men jag är inte säker.

En annan sak är däremot säker, och det är att Tekniska nämndens ordförande tvingats att inta en något ödmjukare attityd i tunnelfrågan. Man kan inte köra över människor hur som helst. Inte ens som trafikpolitiker och ordförande i Tekniska nämnden. Då blir det uppror sprunget ur folkdjupet, för lundaborna är rädda om sina parker. Säkert hade denne folktoppartist mått bra av att åka på SSPs sommarläger. (SSP ska här uttydas som Sveriges Socialistiska Pionjärer och inte som Segel

forts på sid 4

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

forts från sid 1

Regionledningen

13.00Ny bussresa, nu till Linköping. Incheckning på Quality Hotel Ekoxen.

16.30Reflektion inför utbildningsprogrammet i halvannan timme.

08.30Ny dag, nytt landsting, ny föredragning om beställarutvärderingsmodellen. Nya erfarenheter? Vi tvivlar.

12.00Lunch. Därefter hemresa, fortfarande med buss. Till Malmö kl. 19.

Några reflektioner

• Det är positivt att så många politiker bjudits med, att det inte bara handlar om de högsta politikerna och tjänstemännen.

• Det är i princip nyttigt för region- och kommunalpolitiker med studiebesök och nya perspektiv.

• Detta gäller dock primärt när det finns något konkret att titta på – trafiklösningar, kliniker eller vad det kan vara. I det föreliggande fallet lär man inte få se något annat än en väst/östgötsk politiker vid sin overheadapparat i ett konferensrum på hotellet. De politikerna kunde ha plockats ner till Skåne för sina föredragningar.

• Tre långa arbetsdagar går åt för den stora skaran. Av den tiden används 10,5 timmar för sammanträden. Bussresorna tar totalt 15 timmar. Inte särskilt väl använd tid.

• Att åka så mycket buss är inget större nöje. Men skulle man ändå åka runt kunde man ha hyrt en konferensvagn av SJ för transporterna. Det hade förvisso varit dyrare än bussen, men miljövänligare och humanare. Och så kunde man ha sammanträtt på tåget och därmed sparat in en dag. Det hade nog uppskattats av deltagarna, och totalkostnaden hade förmodligen blivit lägre.

• Regionens allt överskuggande problem är alltså ekonomin. Att inte använda utbildningsresurserna effektivt och återhållsamt ger s.a.s. fel signaler.

Drakbåt i stället för drakskepp?

Detta med vikingaskepp och vikingamiddag låter faktiskt tontigt. Fanns det inte mer närbelägna attraktioner på Skara Sommarland? Och om det var en gemensamhetskapande kroppssträngning man var ute efter kunde väl regionledningen ha ställt upp i Malmöfestivalens drak-

forts från sid 1

Sjukvården AB

gå in med kapital? Mot bakgrund av den senaste tidens utländska uppköp av ursvenska företag ser man framför sig hur utländskt kapital snart kommer för att köpa den ursvenska sjukvården. En dag kanske vi får se en arabisk shejk som kommer och köper universitetssjukhuset i Lund. Det kommer säkert att lösa många problem.

Det finns en mängd frågor jag skulle vilja ha svar på. Först och främst naturligtvis den grundläggande: På vilket sätt kommer bolagiseringen att göra sjukvården i nordvästra distriktet bättre för invånarna? På vilket sätt kommer den att göra sjukvården billigare och effektivare? Här finns ju en ideologisk trosvisshet från den borgerliga sidan och en lika stor misstro från den socialistiska får man anta. Det finns ju experiment i andra delar av landet som man refererar till, men inte heller där finns det någon längre erfarenhet att lita till. Man vill ju gärna veta hur mycket själva omställningen kommer att kosta. Hur mycket kostar det att bryta upp den alldeles nyligen genomförda sammanslagningen av Helsingborgs och Ängelholms sjukhus? OK sammanslagningen var ett resultat av den tidigare vänsterpolitiken och får väl föras till kontot gamla synder och behöver kanske därför inte räknas in i omställningskostnaderna.

Andra viktiga frågor man ställer sig är: Finns det en väg tillbaka om experimentet inte blev så bra som man hade hoppats eller finns det juridiska hinder som gör att en återgång kommer att kostar pengar? Sjukvård kommer att upphandlas av politiska sjukvårdsnämnder.

båttävling.

Det är klart att det kan finnas positiva sidoeffekter med en sådan resa. Man lär känna varandra bättre, får tillfälle till informella samtal. Måhända hoppas man att det ska uppstå ett brett samförstånd efter några bägare mjöd. Men sammantaget blir omdömet: dyrt, ineffektivt. Upplägget stärker inte vår tro på regionledningens förmåga att lösa den ekonomiska krisen.

Fast vi skulle vilja se Benny Jönsson (m) i vikingahjälms med horn!

Gr

forts från sid 3

Kommunala träd

Sällskapet Pinhättan, vilket ju är en helt annan sak! I vilket fall kom ett antal av mina barn hem från årets SSP-läger sjungande på denna sång:

Trampvisan (Mel. Luffaren/The Tramp av Joe Hill)

Håll nu klaffen och hör på, så ska ni en visa få
Om en grabb som tog sin bil och for till stan.
Hitta inte nåt garage, körde runt och spydde gas
Och blev sittande i bilkö halva dan.
Ref: Tramp, tramp, tramp ta fram din cykel
ut på gatorna med den.
Mindre bila vore skönt, mera parker mera grönt
Så blir staden till för människorna igen.
Så till jobbet nästa dag, spårvagnen han tänkte ta
Och vid hållplatsen han frös så han var blå.
I en timme vänta dom, på en vagn och när den kom

Vad händer då när t.ex. Ängelholms sjukvårdsaktiebolag förlorar ett kontrakt? Kommer man då att vara beredd att lägga ner avdelning efter avdelning i Ängelholm med efterföljande uppsägning av personalen? Är man beredd att låta bolaget gå i konkurs om det inte blir så effektivt som man hoppades på? EU:s upphandlingsregler är mycket strikta. Man måste ta det företag som uppfyller kravspecifikationen och som ger lägsta anbudet. Det finns inga möjligheter att väga in mjuka faktorer som man kan i ett politiskt beslut. Region Skåne fick nyligen bittert erfara detta när ett av företagen överklagade den genomförda upphandlingen av ambulanssjukvård därför att Region Skåne i slutkontraktet hade avviker från sin egen kravspecifikation, för att få den lösning som man tyckte var den bästa. Detta går helt enkelt inte. Det som inte är förutsett i kravspecifikationen kommer heller inte att kunna tillgodose i upphandlingen. Upphandlingskonceptet är ett raffinerat sätt att slippa ta det politiska ansvaret för olika åtgärder som behöver göras. Se bara Benny Jönssons slingrande när det gäller om Barnläkargruppen i Lund skall få fortsatt avtal för sin verksamhet.

Framtiden får utvisa om bolagsexperimenten kommer att vara en succé eller inte. Jag hoppas att man skapar möjlighet för en ordentlig utvärdering. Till dess tillåter jag mig att vara skeptisk.

OS

Var den full så hela vägen fick han stå.

Ref:

Då sin cykel tar vår vän, trampar till sitt jobb på den
Men blir påkörd bakifrån av en bilist.

Och i gatan kull han kör, hamnar vid ett avgräsrör
Och av koloxid och bly han dör till sist.

Ref:

Käre vän det går med fart, i en sovstad bor vi snart.
Åker bil till stan där inga människor bor.

Husen rivs för att ge plats, åt nya stora bankpalats.
Näringslivet vill ha fint centralt kontor.

Ref: (ur SSPs sångbok)

Efter tio dagars läger kanske den mest bifanatiske folkpartist hade fått upp ögonen för att det finns något som heter cykel. Vem vet. Under har ju skett förr.

Visans sista vers får mig att tänka på ett ärende som vi hade uppe i Byggnadsnämnden nu på augustisammanträdet. Det gällde ett fint litet gathus med trädgård på Bytaregatan 3, men inte rivningslov denna gång utan ändrat ändamål - från bostad till hotell. Huset är märkt med q i gällande plan, vilket är en varsamhetsbestämmelse. Här får man inte gå fram hur som helst med ombyggnader och förvanska. Men - det var bara vi i vänsterpartiet som tyckte att det var viktigt att behålla bostadsändamålet i bostadsbristens Lund, de övriga partierna tillstyrkte hotelländamål och prövning av takkupor på taket. Så kan det gå.

Cecilia Wadenbäck

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKT MÖTE möte
Må den 30 augusti kl 19.00 på partilokalen. Amne: Ärenden inför kommunstyrelsemötet den 2/9

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Marianne Sonnbjerg och Lars Borgström.
Näste redaktör: Sten Henriksson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-123123.
Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com (som fungerar dåligt för tillfället) eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Sten Henriksson 046-14 44 57
Marianne Sonnbjerg 046-13 19 75
Gunnar Sandin 046-13 99 58
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.